ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΣΧΑ

Ἐγκαταστάθηκαν τὸ 1977 σὲ νέες κατοικίες 11 ἑκατομμύρια Ρῶσοι

Κτίστηκαν 2.200.000 νέα διαμερίσματα

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ ΣΤΗ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

ΜΟΣΧΑ. ('Ιδ. Ὑπηρ.). Δύο ἑκατομμύρια 200 χιλιάδες νέα διαμερίσματα — αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς οἰκοδομικῆς δραστηριότητας στὴν Σοβ. Ἕνωση τὸ 1977 στὸ στεγαστικὸ τομέα.

Ἄς σημειωθεῖ σχετικά, ὅτι στὴν ΕΣΣΔ τὸ στεγαστικὸ πρόγραμμα πραγματοποιεῖται κατὰ 90% μὲ κρατικὲς δαπάνες. Ἑπομένως, ἀπὸ τὰ δυο ἑκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες νέα διαμερίσματα, ποὺ κατασκευάσθηκαν τὸ 1977, γύρω στα 2 ἑκατομμύρια παραχωρήθηκαν στὸν λαὸ δωρεάν. Καὶ μάλιστα γιὰ παντοτινὴ χρήση.

Οἱ ὑπόλοιπες 220 χιλιάδες εἶναι κατοικίες, ποὺ χτίσθηκαν ἀπὸ τὸ κράτος μὲ χρήματα τῶν στεγαστικῶν συνεταιρισμῶν καί, στὴν ὕπαιθρο, μὲ χρήματα τῶν κολχόζ καὶ τῶν ἀγροτῶν. Γιὰ τὴν ἀνέγερση ἀτομικοῦ συνεταιριστικοῦ σπιτιοῦ (στὴν ὕπαιθρο) τὸ κράτος χορηγεῖ πίστωση ὕψους 60% τοῦ κόστους τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ 15—20 χρόνια, μὲ τόκο 1% (στὴν ὕπαιθρο —0,5%) τὸ χρόνο).

Εἶναι ὁ χαμηλότερος τόκος στὴν παγκόσμια πρακτικὴ πιστοδότηση γιὰ ἀνέγερση κατοικιῶν.

Δέν ἔχει ἀλλάξει καὶ ἡ πληρωμὴ γιὰ τὴ χρήση τοῦ κρατικοῦ στεγαστικοῦ δυναμικοῦ: στὸν ἀπόλυτο λογισμὸ τὸ μέγεθος της εἶναι τὸ ἴδιο, ὅπως καὶ πρὶν 50 χρόνια, ἂν καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ τὸ πραγματικὸ εἰσόδημα τοῦ λαοῦ αὐξήθηκε κατὰ πολύ. Ἀποτέλεσμα εἶναι, τὸ ποσοστὸ τῶν δαπανῶν γιὰ τὸ ἐνοίκιο στὰ ἔξοδα, λ.χ., τῆς ἐργατικῆς οἰκογένειας νὰ μειωθεῖ στὸ διάστημα αὐτὸ κατὰ 6 φορὲς καὶ νὰ ἀνέρχεται σήμερα, περίπου στὸ 1%.

Σπουδαῖο εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ σταθερότητα τῶν ἐνοικίων διατηρεῖται στὶς συνθῆκες, ποὺ τὸ κόστος τῆς ἀνέγερσης κατοικιῶν αὐξάνεται συνεχῶς: καὶ μόνο τὴν τελευταία δεκαετία οἱ δαπάνες γιὰ τὴν κατασκευή τους αὐξήθηκαν κατὰ 35% (μέσο ἐπίπεδο). Σήμερα κάθε τετραγωνικὸ μέτρο κατοικήσιμου χώρου κοστίζει στὸ κράτος γύρω στὰ 250 ρούβλια (περίπου 330 ἀμερικανικὰ δολλάρια). Γιὰ σύγκριση θὰ ἀναφέρουμε τὸ ἑξῆς: τὸ ποσοστὸ κάθε τετραγωνικοῦ μέτρου κατοικήσιμου χώρου στὶς μηνιαῖες δαπάνες γιὰ τὸ ἐνοίκιο ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρο στὰ 15 καπίκια (20 σέντς). Καὶ μαλιστα ἐδῶ ὑπολογίζεται μόνο τὸ ἐμβαδὸν τῶν δωματίων χωρὶς τὴν κουζίνα, τὸ χώλ, τὸ μπάνιο, ἰὴν τουαλέτα καὶ τοὺς βοηθητικοὺς χώρους.

Δὲν ἄλλαξε καὶ ἡ πληρωμὴ γιὰ τὰ κοινόχρηστα, ποὺ δὲν ξεπερνᾶ, κατὰ μέσον ὅρο, τὸ 2% τοῦ οἰκογενειακοῦ προϋπολογισμοῦ: τὸ γκάζι 16 καπίκιακατ' ἄτομο ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν κατανάλωση του, τὸ ἠλεκτρικὸ 4 καπίκια τὸ ὡριαῖο κιλοβάτ, ἡ θέρμανση 8 καπίκια γιὰ κάθε τετραγωνικὸ μέτρο κατοικήσιμου χώρου.

Τὰ ἐνοίκια καὶ πληρωμές γιὰ τὰ κοινόχρηστα μόνο κατὰ τὸ ἕνα τρίτο κάλυψαν τὶς δαπάνες γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ στεγαστικοῦ δυναμικοῦ. Τὰ δυο τρίτα τὰ κάλυψε, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα χρόνια, τὸ κράτος, ποὺ διέθεσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ 5 δισεκατομμύρια ρούβλια.

Ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς πολιτικῆς εἶναι νὰ γίνει ἡ κατοικία προσιτὴ σὲ ὅλους ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου. Γύρω στὰ 75% τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ μένουν πιὰ σὲ ἀνεξάρτητα διαμερίσματα μὲ ἀνέσεις. Ἑπομένως, ὁ στόχος —μίνιμουμ: νὰ ἐξασφαλισθεῖ σὲ κάθε οἰκογένεια ξεχωριστὸ διαμέρισμα —θὰ ἐπιτευχθεῖ, προφανῶς, στὸ ἄμεσο μέλλον, γιατὶ ἡ αὔξηση τοῦ στεγαστικοῦ δυναμικοῦ στὴν ΕΣΣΔ ξεπερνᾶ κατὰ πέντε φορὲς τὴν αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ.

Στὴν ΕΣΣΔ ἐπιτεύχθηκε ἀρκετὰ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἀνέσεων σὲ κατοικίες: περίπου, τὸ 4)5 τοῦ στεγαστικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας ἔχει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα κομφόρ.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ἀκόμα τῆς Σοβιετικῆς ἐξουσίας εἶχε τεθεῖ τέρμα σέ τέτοιες κοινωνικὲς ἀντιθέσεις, ὅπως «ἄστεγοι καὶἀκατοίκητα διαμερίσματα», «τρῶγλες καὶ πολυτελέστατα σπίτια». Στὴν ΕΣΣΔ ὅλη ἡ γῆ εἶναι κρατικὴ ἰδιοκτησία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνει ἀντικείμενο ἀγοροπωλησίας γι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καὶ κερδοσκοπία στὴ γῆ καὶ στὰ οἰκόπεδα.

Στὴν ΕΣΣΔ τὸ στεγαστικὸ πρόβλημα δὲν θεωρεῖται λυμένο. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ γιὰ τὸ 1978 προγραμματίζεται ἡ κατασκευὴ 2 καὶ πάνω ἑκατομμυρίων νέων διαμερισμάτων, καὶ πάλι, κυρίως, μὲ κρατικὲς δαπάνες, δηλ. θὰ παραχωρηθοῦν στὸ λαὸ δωρεάν. Τώρα ἀρχίζει ἡ ἀνέγερση κατοικιῶν μὲ βάση νέα τυποποιημένα σχέδια (ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ 100 καὶ ἡ δημιουργία τους ἔγινε μὲ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν κλιματικῶν ζωνῶν τῆς χώρας καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων). Τὰ νέα αὐτὰ σχέδια προβλέπουν ὑψηλότερο ἐπίπεδο ἀνέσεων.

Τὸ συνολικὸ ἐμβαδὸν τῶν διαμερισμάτων σ' αὐτὰ τὰ σπίτια εἶναι τὸ ἑξῆς: γιὰ ἕνα ἄτομο 36 τετραγωνικὰ μέτρα, γιὰ διμελῆ οἰκογένεια ἀπὸ 52 ὡς 61 τ.μ., γιὰ τριμελῆ ἀπὸ 62 ὡς 74 τ.μ., γιὰ τετραμελῆ ἀπὸ 74 ὡς 89 τ.μ. γιὰ πενταμελῆ ἀπὸ 78 ὡς 99 τ.μ., γιὰ ἑξαμελῆ καὶ μεγαλύτερη ἀπὸ 93 ὡς 103 τ.μ. Προβλέπονται πολλὰἐντοιχισμένα ντουλάπια δυνατότητες γιὰ το μετασχηματισμὸ τῶν χώρων καὶ τὴν ἀλλαγὴ ὅλης τῆς ἐσωτερικῆς διαρρύθμισης.

Γιὰ τὴν περίοδο μετὰ τὸ 1980 προβλέπεται ἡ κατασκευὴ διαμερισμάτων, ὅπου οἱ κουζίνες, λ.χ., θὰ ἔχουν ὅλον τὸν ἀπαραίτητο οἰκιακὸ ἐξοπλισμό, μαζὶ καὶ ψυγεῖο. Μὲ παραγγελία τῶν μελλοντικῶν κατοίκων θα τοποθετοῦνται στὰ δωμάτια ἄνετα ἔπιπλα... Ὅλα αὐτὰ εἶναι σχεδιασμένες πιὰ πραγματικότητες τοῦ ἑπόμενου σταδίου γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ λαοῦ μὲ κατοικίες, ὅταν θὰ θεωρεῖται κανόνας τὸ ξεχωριστὸ διαμέρισμα γιὰ κάθε μέλος τῆς οἰκογένειας. Στὴν δοσμένη περίπτωση πρόκειται γιὰ ὁλοποίηση σὲ ὑψηλότερο ποιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ δικαιώματος τῶν σοβιετικῶν πολιτῶν γιὰ κατοικία, τοῦ δικαιώματος, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ στὸν κόσμο κατοχυρώθηκε στὸ νέο Σύνταγμα τῆς ΕΣΣΔ.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΕΝΤΟΥΛ

ΕΝΑ ΕΞΑΤΡΟΧΟ ΟΧΗΜΑ ΠΛΕΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΙΧΑΤΑΙ

ΣΙΝΤΕΛΦΙΝΓΚΕΝ.— Τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο (στὴν φωτογραφία) μὲ ἕξη ρόδες, δὲν εἶναι μὲν ἐξαιρετικὰ γρήγορο ἀλλὰ πολύπλευρο στὴν χρήση του. Μπορεῖ νὰ ἀνεβεῖ σκάλες καὶ νὰ πλέει, νὰ διασχίσει ἕλη καὶ ἀπότομες κατηφοριές. Μὲ κινητήρα 430 κυβικὰ μέτρα καὶ μέ δύναμη 20 ἵππων, δὲν μπορεῖ ἐν τούτοις νὰ διανύσει περισσότερα ἀπὸ 50 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Τὸ πρωτότυπο αὐτὸ ὄχημα καταναλώνει ὅμως γι' αὐτὸ μόνον δέκα λίτρες βενζίνη σέ 100 χιλιόμετρα. Τὸ «Σόλο 750» κατασκευάζεται ἀπὸ μία ἐπιχείρηση στὸ Σίντελφινγκεν (Δυτική Γερμανία), ποὺ ἦταν γνωστὴ ὡς τώρα κυρίως γιὰ μοτοποδήλατα καὶ γιὰ μηχανές ποὺ κόβουν τὸ γρασίδι. Τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο γιὰ ὅλες τὶς χρήσεις, εἶναι ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ γνωστό. Ὁ χειρισμὸς του εἶναι ἀσυνήθης — ὅπως καὶ οἱ ἰδιότητες ποὺ ἔχει. Δὲν ἔχει τιμόνι, ἀλλὰ ὁδηγεῖται μὲ τὸ φρενάρισμα τῶν τροχῶν στὴν κάθε πλευρά, μπορεῖ μάλιστα καὶ γυρίζει ἐπὶ τόπου. Ὁ μηχανισμὸς μεταδόσεως κινήσεως ποὺ δὲν ἔχει διαβαθμίσεις, κάνει περιττὴ τὴν ἀλλαγὴ ταχυτήτων, ἡ δὲ ἐπιτάχυνση γίνεται μὲ ἕναν ἀεριοκίνητο—μοχλό.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Ποιὸς ὑποθάλπει τὴν τρομοκρατία;

Ποιὸς εὐθύνεται γιὰ τὴν ἀρχή της;

ΑΡΘΡΟ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ "ΜΟΝΤ„

ΠΑΡΙΣΙ. Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Ἄλγτο Μόρο ὁ κ. Ρομπὲρ Σολὲ γράφει στὴν ἐφημερίδα «Μόντ»:

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ Ἄλντο Μόρο γίνεται θέμα στοχασμοῦ καὶ διεύρυνσης τῆς συνείδησης. Μετὰ τὴ διαμάχη γιὰ τὸ ρόλο τοῦ Τύπου καὶ τὶς πολεμικὲς γιὰ τὴ σιωπὴ τῶν διανοουμένων, ἕνα ἄλλο θέμα ἐπίσης δύσκολο, τρέφει τώρα τὶς συζητήσεις: Ποιὸς ἔχει ὑποθάλψει τὴν τρομοκρατία;

Δὲν διφεύγει ἀπὸ κανέναν ὅτι τὸ θέμα ξεπερνᾶ τὰ ὅρια τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου. Ἀλλὰ ἀναρωτιόμαστε γιατὶ δυὸ ἄλλοι ἡττημένοι τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου — ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰαπωνία — ποὺ γνώριζαν κι' αὐτὲς ἐπίσης ἕνα «οἰκονομικὸ θαῦμα», μοιράζονται μὲ τὴν Ἰταλία τὸ ρεκὸρ τῆς τρομοκρατίας.

Ἀλλὰ ἡ διαμάχη αὐτὴ εἶναι ἐσωτερική. Ἔχει δύο κατηγορούμενους: Τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ Κόμμα ποὺ «ἀποικιοποίησε» τὸ κράτος διοίκησε ἄσχημα τὴ χώρα καί, ἀκόμη, κάλυψε τὶς ἀνατρεπτικὲς ἀπόπειρες τῆς περασμένης περιόδου (1969 — 1974), καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα, ποὺ καλλιέργησε γιὰ χρόνια τὴν ὀργὴ τῆς ὑπάρχουσας ἐξουσίας μὲ μιὰ σταλινικὴ ἰδεολογία ποὺ ἄγγιζε τὴ δημαγωγία.

Πρὸς στιγμήν, ἡ συζήτηση στρέφεται κυρίως γύρω ἀπὸ τὸν δεύτερο κατηγορούμενο, ὅπως τὸ μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἀμυντικὴ στάση ποὺ πῆρε τὸ Κ.Κ. Δέχτηκε ἐπιθέσεις καὶ ἀπὸ δεξιὰ καὶ ἀπὸ ἀριστερά, ἀκριβῶς ὅπως ἔγινε τὴν ἄνοιξη τοῦ 1977, στὴ διάρκεια τῶν μεγάλων διαδηλώσεων τὶς ρίζες τῆς τρομοκρατίας καλύπτει κάποια ἄλλη ποὺ ἔχει μιὰ καυτὴ ἐπικαιρότητα, τὴν σχετικὴ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴν ἐξουσία.

Τὸ κατηγορητήριο «ἐπιδόθηκε» ἐπίσημα στὶς 31 Μάρτη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος «Ἴλ Πόπολο». Ἡ τρομοκρατία στὴν Ἰταλία, ἔγραφε, δὲν γεννήθηκε τυχαῖα. Εἶναι «ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῆς ἐξτρεμιστικῆς καὶ ἀποσταθεροποιητικῆς δραστηριότητας ποὺ ἦταν γιὰ χρόνια τὸ μέσο μιᾶς μαζικῆς διάδοσης τοῦ κακοῦ μαρξισμοῦ καὶ τῆς ἐξέγερσης ἀπό: α) τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. σὲ μιὰ πρώτη φάση καὶ β) τὶς ὁμάδες τῆς ἐξτρεμιστικῆς Ἀριστερᾶς σὲ μιὰ δεύτερη φάση».

Ὁ βοηθὸς γενικοῦ γραμματέα τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος Τζιοβάνι Γκαλόνι συνέχισε τὸ κατηγορητήριο μὲ πιὸ λεπτομερῆ τρόπο, κατηγορώντας γιὰ «συνενοχή» τοὺς λαϊκοὺς. (Σ.Σ.: Ἡ λέξη, μὲ τὴ θεολογίσης καὶ τὶς ἀντιφάσεις αὐτῶν κὴ ἔννοιά της) καὶ ριζοσπαστικοὺς κύκλους. Ἐπιτέθηκε κατὰ τῆς «μαρξιστικῆς — λενινιστικῆς ἰδεολογίας καὶ τῆς σταλινικῆς ἐκφραοής της». Αὐτὲς εἶναι «ποὺ χαρακτήρισαν τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ Κόμμα σὰν τὸν τακτικὸ ἐχθρὸ ποὺ θὰ πρέπει νὰ χτυπηθεῖ, σὰν τὸ καθεστώς, σὰν τὸ κέντρο ὅλης τῆς ἀστικῆς ἐξουσίας καὶ ὅλης τῆς διαφθορᾶς».

Ὁ Ἀλμπέρτο Ρονκέϋ, ἀρθρογράφος τῆς «Κορριέρε ντέλλα Σέρρα», μίλησε μὲ ἀκόμη πιὸ ξεκάθαρο τρόπο: «Τὸ Ἰταλικὸ Κ.Κ. ἦταν ὁ πατέρας τοῦ ἐξτρεμισμοῦ τῆς Ἀριστερᾶς. Τὸν καλλιέργησε ἰδεολογικά». Σήμερα τὸ παιδὶ αὐτὸ συνεχίζει νὰ μιλάει γιὰ ἰμπεριαλισμὸ καὶ πολυεθνικὲς ἑταιρίες. Καὶ «εἶναι ἔνοπλο, παθιασμένο».

Ὅμως ἡ πιὸ σοβαρὴ ἐπίθεση προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐξτρεμιστικὴ Ἀριστερά. Ἡ Ροσάνα Ροσάντα, πρώην κομμουνίστρια βουλευτίνα τοῦ Μιλάνου, ἱδρύτρια τοῦ «Μανιφέστο», δήλωσε ὅτι διαβάζοντας τὰ ἀνακοινωθέντα τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν εἶχε τὴν ἐντύπωση πὼς «ξεφύλλιζε» ἕνα οἰκογενειακὸ ἄλμπουμ». Αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμός, ποὺ σύντομα ἡ Δεξιὰ τὸν ἐκμεταλλεύθηκε, προκάλεσε θύελλα στὸ Ἰταλικὸ Κ.Κ.

«Δὲν γνωρίζω ποιὸ ἄλμπουμ συμβουλεύτηκε ἡ Ροσάνα Ροσάντα», ἀπάντησε ὁ Ἐμανουέλε Μακαλοῦζο, μέλος τῆς διεύθυνσης τοῦ κόμματος. «Ἀλλὰ δὲν περιέχει βέβαια τὴν φωτογραφία τοῦ Τολιάτι, οὔτε τὶς εἰκόνες ἑκατομμυρίων ἐργατῶν καὶ κομμουνιστῶν ποὺ ἔζησαν τοὺς ἀγῶνες, τὶς ἱστορικὲς καμπὲς καθὼς ἐπίτῶν χρόνων».

Ἡ Ροσάντα χρειάστηκε νὰ ξαναπιάσει τὴν πέννα γιὰ νὰ ὑπογραμμίσει ὅτι δὲν ἀποδίδει ἀποκλειστικὰ στὸ Κ.Κ. τὴν πατρότητα τῆς τρομοκρατίας. Μιὰ ἔντονη πολεμικὴ ἄρχισε ἤδη. Ὅλοι οἱ ἡγέτες τοῦ Ἰταλικοῦ Κ.Κ. δὲν ἀπάντησαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ἄν, γιὰ παράδειγμα, οἱ Παγέττα καὶ Ἀμέντολα ἀναγνωρίζουν «λάθη», ὁ Μακαλοῦζο ἀπάντησε ξερά:

«Στὸ σημεῖο αὐτό, δὲν εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ θὰ κάνουμε αὐτοκριτική». Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα δὲν ἦταν ποτὲ βίαιο, ἀκόμα καὶ στὴ διάρκεια τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ὅταν ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὴν ἐξουσία καὶ ἀφορίστηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Δὲν ζήτησε νὰ συμπλακεῖ μὲ τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ Κόμμα, ἀλλὰ προσπάθησε νὰ τὸ κάνει νὰ ἐξελιχθεῖ.

Κατηγορούμενο ἀπὸ τοὺς μὲν ὅτι κλείστηκε στὴν ἀντιπολίτευση τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. εἶδε τοὺς ἄλλους νὰ τοῦ προσάπτουν ὅτι τοὺς ἐγκατέλειψε. Γιατί, ρωτοῦν οἱ δεύτεροι, ἔγινε τόσο μετριοπαθές, γιατὶ ἔχει τὶς πεποιθήσεις του; Δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐρμηνευτεῖ διαφορετικὰ ἡ ἀναφορὰ τῆς Ροσάντα στὸ «οἰκογενειακὸ ἄλμπουμ». Προσάπτει στὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. ὅτι δὲν εἶναι μιὰ στὴν ἀντιπολίτευση, ἢ πάντως, ὅτι ἀποφεύγει νὰ ἀσκήσει κριτικὲς κατὰ τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος. Ἔτσι ἀφήνει ἐλεύθερο πεδίο στὰ ἄτομα ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴ βία καὶ τὰ ὀποῖα γίνονται ἡ νέα ἀντιπολίτευση.

Αὐτοὶ εἶναι χαρακτηρισμοὶ ποὺ τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεχθεῖ. Καὶ ἔτσι ἐξηγοῦνται οἱ ἔντονες ἀντιδράσεις του.

Γνωρίζοντας ὅτι δὲν μποροῦν νὰ τοῦ προσάψουν μεγάλα πράγματα γιὰ τὴ βία, αἰσθάνεται πολὺ ἄσχημα ὅταν τὸ κατηγοροῦν ὅτι σταμάτησε κάθε κριτικὴ ἐναντίον μιᾶς ἐξουσίας ποὺ, χθές, τὴν παρουσίαζε σὰν τὴν προσωποποίηση τοῦ διαβόλου.

Κατὰ κάποιον τρόπο, τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. μπορεῖ νὰ εἶναι εὐχαριστημένο ποὺ ἡ συζήτηση στρέφεται, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, γύρω του. «Τὸ κράτος, εἴμαστε μεῖς», λένε μερικὰ μέλη του μετὰ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Μόρο. Καὶ «τὸ κράτος δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσει στοὺς δολοφόνους». Εἶναι μήπως τυχαῖο τὸ ὅτι ἡ ἐξτρεμιστικὴ Ἀριστερὰ θεωρεῖ τὴ στάση αὐτὴ κυνικὴ καὶ ἐπικίνδυνη;

Ἐδῶ καὶ τρεῖς ἑβδομάδες, τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. δὲν βρέθηκε νὰ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐξτρεμιστικὴ Ἀριστερὰ παρὰ μόνο μιὰ φορά: ὅταν καταδίκασε τὴ μαζικὴ βία τῶν δυνάμεων τῆς ἀστυνομίας στὴ Ρώμη, στὶς 3 Ἀπρίλη. Ἐκείνη τὴ φορά, ὅμως, οἱ ἐπικρίσεις ἦλθαν ἀπὸ τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ Κόμμα ποὺ κατηγόρησε τὸ Κ.Κ. γιὰ «σύγχυση».

Ὅ,τι κι' ἂν εἶναι ὅμως, ὅ,τι ἂν λέει, τὸ ἰταλικὸ Κ.Κ. δέχθηκε ἐπιθέσεις καὶ ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Πρόκειται γιὰ τὸ ἀντίτιμο τοῦ νὰ εἶναι «ἕνα κόμμα τοῦ ἀγῶνα καὶ τῆς κυβέρνησης».

ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ ΔΥΝΑΜΗ

Ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀγωνία μπαίνουν στὰ σπίτια διὰ τῆς τηλεοράσεως

Ποιὸς τῆς δίνει αὐτὸ τὸ δικαίωμα;

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΜΟΣ

ΡΩΜΗ. Ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ τηλεόραση νὰ μεταφέρει μέσα στὰ σπίτια τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀγωνία; Εἶναι αὐτὴ ἡ ἀποστολή της; Κάθε οἰκογένεια ποὺ παρακολουθεῖ τὰ προγράμματα τηλεοράσεως ἢ ἀκόμα καὶ τὶς εἰδήσεις εἶναι σωστὸ νὰ ὑποβάλλεται σὲ μιὰ ἐντυπωσιακὴ παρουσίασητῶν καταστροφῶν, τῶν αὐτοκτονιῶν, τῶν καθημερινῶν δραμάτων;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ προέκυψε πρόσφατα, καθὼς ἡ τηλεόραση ἔδειξε ἕναν γέρο ἀκροβάτη τὴν ὥρα ποὺ ἔκανε μιὰ ἐπικίνδυνη ἄσκηση: σὲ μεγάλο ὕψος προσπαθοῦσε νὰ ἰσορροπήσει τὸ σῶμα του καὶ ταυτόχρονα νὰ σταθεῖ μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὰ πόδια ἐπάνω. Τελικά, ἔχασε τὴν ἰσορροπία του, ἔπεσε κάτω καὶ σκοτώθηκε.

Αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο συνέβη στὴν Ἀμερική, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ χάρη στὰ ὀργανωμένα τηλεοπτικὰ δίκτυα, τὸ δραματικὸ περιστατικὸ μεταδόθηκε παντοῦ. Ὅλοι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀσιάτες ἔγιναν μάρτυρες μιᾶς ἀνθρώπινης τραγῳδίας. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ περιστατικὸ ἔθεσε καὶ τὸπρόβλημα: Τὰ μαζικὰ μέσα ἐπικοινωνίας εἶναι γιὰ νὰ μεταδίδουν τὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀγωνία στοὺς τηλεθεατὲς; Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει καὶ ἐδῶ ἕνας κανόνας συμπεριφορᾶς; Γιατὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ εἶναι δυνατὸ νὰ «σκαρώνονται» ἀκόμη καὶ τραγῳδίες ἁπλῶς καὶ μόνο γιὰ νὰ ὑπάρχει μιὰ ἐντυπωσιακὴ εἴδηση γιὰ τὴν τηλεόραση καὶ ἕνα ὁλιγόλεπτο φίλμ.

Στὴν περίπτωση τοῦ γηραιοῦ ἀκροβάτη, τίποτε δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπέκυψε στὸν πειρασμὸ μιᾶς ὑπερβολικῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ τηλεπτικὸ σταθμό, γιὰ νὰ κάνει τὸ «πείραμα» τὸ ὁποῖο, ἄλλωστε καὶ πλήρωσε πολὺ ἀκριβὰ μὲ τὴ ζωή του.

«Δὲν εἶναι αὐτὴ ἐνημέρωση, γράφει ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος Τούλλιο ντέ Μάουρο. Ἀλλά, ἡ τηλεόραση προτιμᾶ αὐτὸ τὸν ἀνορθόδοξο τρόπο γιὰ νὰ «παράγει» γεγονότα καὶ περιστατικὰ καὶ νὰ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τηλεθεατῶν. Καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ ἐπιδίωξη αὐτὴ συνοδεύεται ἀπὸ τὴ μανία τῆς διαφημίσεως καὶ προβολῆς ἑταιριῶν, ποὺ σημαίνουν μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὰ γραφεῖα διαφημίσεων.

»Εἶναι ἕνα λάθος συνεχίζει καὶ θὰ ἔπρεπε καὶ ἐδῶ νὰ ἀσκηθεῖ ἡ λογοκρισία, ὅπως ἀσκεῖται στὶς σκληρὲς πορνοταινίες. Οἱ ἁπλοὶ πολῖτες στὴν Εὐρώπη δὲν ἔχουν κανένα λόγο νὰ γίνονται «αὐτόπτες» μάρτυρες μιᾶς τραγῳδίας. Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ πληροφόρηση, οὔτε ὑπηρετεῖ κανένα σκοπό. Γιὰ τὶς μεγάλες μάζες, ἡ εἴδηση εἶναι ἀνώφελη καὶ οἱ βασικοὶ κανόνες τῆς ἀντικειμενικῆς ἐνημερώσεως παραβιάζονται ἀσφαλῶς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο. Γιατὶ ὄχι μόνο δὲν ἐνημερώνεται ἡ κοινὴ γνώμη, ἀλλὰ ἀντίθετα ἀποσπᾶται ἡ προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της ἀπὸ τὰ προβλήματά της».

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Χάρρυ Κλύνν «Γιὰ δέσιμο»

ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΣ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ πρωτοπόρος στὸ εἶδος του, ὁ Χάρρυ Κλύνν, ὁ μεγάλος χιουμορίστας ποὺ διασκεδάζει κάθε βράδυ τὸ κοινὸ τῆς Ἀθήνας, παρουσίασε αὐτὲς τὶς μέρες, τὸ πρῶτο δισκογραφικὸ του πορτραῖτο. Ἕνα πορτραῖτο, ποὺ ὄχι μόνο τοῦ ἀνοίγει νέους δρόμους ἐπικοινωνίας μὲ τὸ πλατὺ κοινό, ἀλλὰ παράλληλα, τοῦ δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ παρουσιάσει ὁ' ὅλο τὸ εὖρος του, τὸ μεγάλο δημιουργικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ του ταλέντο.

Πάντα πρωτότυπος, πολύπλευρος καὶ γεμᾶτος ἀπὸ τὴν πλούσια ἐμπειρία ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴ 10χρονη ἐπιτυχημένη καρριέρα του στὴν Ἀμερική, ὁ Χάρρυ Κλύνν, κινεῖται — ὁ' αὐτὸ τὸν πρῶτο του δίσκο — σὰν ἠθοποιός, σὰν μῖμος, σὰν ἀφηγητὴς καὶ σάν.. λαϊκὸς τραγουδιστής, κάνοντας καὶ τὸν πιὸ συνοφρυωμένο ἀκροατῆ, «νὰ λύνεται στὰ γέλια».

Μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ δίσκο (ποὺ ἔχει τὸν τίτλο... «Γιὰ δέσιμο») μπορεῖ κανεὶς ν' ἀκούσει τὸν Χάρρυ Κλύνν νὰ κάνει τὸν ραδιοπειρατή, τὴν ἐρωτευμένη πρίζα, τὸν βαρὺ λαϊκὸ τραγουδιστή, τὸ λιγωμένο... ἀνδρόγυνο, τὸν τηλεοπτικὸ ρεπόρτερ, τὸν ἠλεκτρονικὸ ἐγκέφαλο, νὰ μιμεῖται τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς μέσα ἀπὸ μιὰ παραλλαγὴ τῆς τηλεοπτικῆς ἐκμιμησῆς «Νὰ ἡ εὐκαιρία» καὶ νὰ παρουσιάζει μὲ τὸν δικό του ξεκαρδιστικὸ τρόπο, γνωστὰ διαφημιστικὰ «σλόγκαν» σὲ «δικὴ του ἔκδοση».

Ἀκούγοντας αὐτὸ τὸ πρῶτο ἄλμπουμ τοῦ Χάρρυ Κλύνν (ποὺ τὰ κείμενά του ὀφείλονται στὸν ἴδιο, οἱ στίχοι τῶν τραγουδιῶν ποὺ περιέχει στὸν Κ. Τριπολίτη καὶ οἱ συνθέσεις στὸν Γ. Κρεμιζάκη) εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ διαπιστώσει κανεὶς ὅτι εἶναι πραγματικά... «Γιὰ δέσιμο».

Ἰατρικὴ βιβλιογραφία ἀποθηκεύεται σὲ κομπιοῦτερ

ΣΑΝΝΥΒΕ·Ι·Α (Καλιφόρνια) Μία ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικὲς πηγὲς βιβλιογραφίας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἀποθηκεύεται τώρα στὸν κομπιοῦτερ «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» τ